

[Camma Larsen-Ledet.]

menes, at antallet af illegale aborter er oppe på omkring 11.000 årlig. Med andre ord, der foretages mange i lovens forstand kriminelle handlinger på dette felt, og ved domstolene møder man forståelse for den sociale indikation, idet der kun er en forsvindende brøkdel af de illegale aborter, der munder ud i dom.

Siden 1956, da svangerskabsloven blev revideret, har kun ca. 60 været tiltalt og dømt i sådanne sager. Andre tiltalte har kunnet fremføre så rimelige og acceptable grunde for deres handling, at de har opnået tiltalefrafald. Jeg kan ikke se rettere, end at man således i praksis har en social indikation; den, som vi mangler i svangerskabsloven. Hvorfor så ikke føre loven à jour, dog uden at give mulighed for fri abort, som jeg personlig ikke kan gå ind for.

Jeg vil gerne herudfra og ud fra det responsum, der blev resultatet af abortugen, spørge, om den højtærede justitsminister overvejer at foreslå ændringer i svangerskabslovgivningen i anledning af den offentlige diskussion, der i den seneste tid har været ført om dette spørgsmål.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Når det ærede medlem spørger mig, om jeg vil overveje at foreslå ændringer i svangerskabsloven, er det et spørgsmål, som jeg naturligvis kun kan besvare bekræftende. Der er i spørgsmålet om adgangen til svangerskabsafbrydelse impliceret så mange og så dybt alvorlige menneskelige, sociale, lægelige og juridiske problemer, at enhver, der føler et ansvar for forholdene på dette område, også må føle en forpligtelse til bestandig nøje at følge den udvikling, der finder sted, og have opmærksomheden henledt på mulighederne for at dreje denne udvikling i en gunstigere retning.

Lad mig med nogle ganske få tal illustrere problemets omfang. I de seneste år har antallet af hospitaliserede aborter været omkring 15.000, hvoraf ca. 4.000 skyldtes svangerskabsafbrydelse efter lovens regler, medens resten er de spontane og de illegale aborter; heraf udgør jo de illegale aborter langt de fleste. Hertil kommer de ikke hospitaliserede aborter.

Hvis det ærede medlem vil gå så vidt som

at spørge mig, om jeg har planer om inden for ganske kort tid at fremsætte lovforslag om ændringer i svangerskabsloven, må jeg derimod svare benægtende. Dette skyldes ikke, at jeg på forhånd indtager nogen afvisende holdning til tanken om lovændringer, tværtimod stiller jeg mig helt åben over for nye synspunkter vedrørende dette spørgsmål. Min stilling skyldes simpelt hen, at man endnu ikke har — men i løbet af kortere tid tør håbe at få — et tilfredsstillende grundlag for en stillingtagen til spørgsmålet.

Som det vil være det høje ting bekendt, nedsatte regeringen i november 1961, bl. a. under indtryk af det store antal aborter, et udvalg til undersøgelse af behovet for oplysning, etisk vejledning og rådgivning på det seksuelle område. Det påhviler dette udvalg at fremkomme med forslag dels til koordinering af eksisterende oplysnings- og rådgivningsvirksomhed, dels til eventuel ny indsats, herunder lovgivning. Udvalget har som bekendt iværksat forskellige undersøgelser, herunder en undersøgelse af kvinder, der i et bestemt tidsrum indlægges på hospitalerne for abort. Denne undersøgelse, der er nærmere omtalt i finansudvalgets aktstykke nr. 635 for 1962-63, har navnlig til formål at få oplyst, hvorfor de pågældende ikke havde henvendt sig til mødrehjælpen, om en udvidet vejledning kunne have hindret svangerskabet, og hvilke hjælpeforanstaltninger der eventuelt kunne have afholdt den pågældende fra abort. Jeg ved, at udvalget også ved andre undersøgelser søger at kortlægge abortproblemet. Disse undersøgelser må forventes at kunne blive af afgørende betydning for vor stilling til, i hvilket omfang der bør være adgang til svangerskabsafbrydelse, og vi bør efter min mening afvente undersøgelserne, inden vi kaster os ud i en ny lovgivning.

Medens vi venter på udvalgsarbejdet, er det efter min mening vigtigt, at der finder en offentlig debat sted om disse vigtige problemer. Jeg synes derfor, der er grund til også fra denne talerstol at takke dem, der har arrangeret og medvirket til den lige afsluttede såkaldte abortuge. Her kan jeg give det ærede medlem fru Camma Larsen-Ledet tilslutning, og jeg vil gerne til denne tak føje en tak til det ærede medlem for